

Forslag

til

Lov om kommunale personfradrag m. v.

Fremsat den 14. marts 1969 af *indenrigsministeren*.

§ 1. I kommuner, der efter registerfolketallet pr. 1. april har færre end 20.000 indbyggere, kan kommunalbestyrelsen med virkning for det kommende kalenderår fastsætte personfradraget ved beregningen af den kommunale indkomstskat til et lavere beløb end det, der anvendes ved beregning af statsskatten. Har kommunen mere end 10.000 indbyggere, kan fradraget fastsættes til 4.000 kr. Har kommunen 10.000 indbyggere eller derunder, kan fradraget fastsættes til 4.000 kr. eller 3.000 kr.

Stk. 2. Personfradragbeløbene efter stk. 1 reguleres efter reguleringspristallet efter tilsvarende regler som fastsat for det person-

fradrag, der anvendes ved beregning af statsskatten.

§ 2. Skat af indkomst for personer, der omfattes af § 9 i lov om kommunal indkomstskat, svares med 10 pct.

§ 3. Den indkomst, hvoraf kommunal indkomstskat beregnes, afrundes nedad til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100 (skala-indkomsten).

§ 4. Loven har virkning for skatteberegningen efter lov om kommunal indkomstskat fra og med kalenderåret 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 5, stk. 1, i den kommunale indkomstskattelov (lovbekendtgørelse nr. 259 af 19. juni 1968), der træder i kraft den 1. januar 1970 sammen med den øvrige kildeskatteordning, beregnes kommunal indkomstskat på grundlag af den til statsskat foretagne ansættelse af indkomsten efter person- og hustrufradrag som angivet i §§ 37 og 37 A i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (lovbekendtgørelse nr. 265 af 28. juni 1968).

Under hensyn til det noget ringere indkomstgrundlag, der findes i visse kommuner, er der dog ved § 5, stk. 2, i den kommunale indkomstskattelov åbnet mulighed for kommunalbestyrelsen til efter nærmere ved lov fastsatte regler at bestemme, at det kommunale personfradrag skal udgøre et lavere beløb end det i kildeskatte-loven omhandlede personfradrag ved statsskattens beregning.

Ved nærværende lovforslag foreslås herefter gennemført regler om, hvilke kommuner der skal

have adgang til at fastsætte lavere personfradrag samt om størrelsen af det lavere personfradrag.

Samtidig foreslås man fastsat størrelsen af den procent, hvormed begrænset skattepligtige personer skal svare kommunal indkomstskat.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Efter de nugældende i lov vedrørende personlig skat til kommunen (lovbekendtgørelse nr. 16 af 16. januar 1968) indeholdte regler udgør personfradraget ved kommuneskattens beregning 6.000 kr. for familieforsørgere og 3.000 kr. for andre skatteydere i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner, i de københavnske omegnskommuner samt i købstæder med mindst 4.000 indbyggere. Samme fradrag er obligatorisk i de nævnte købstæders omegnskommuner, såfremt disse har mindst 500 indbyggere i forstadsbebyggelser, samt i øvrige sognekommuner, der har mindst én samlet bymæssig bebyggelse med mindst 3.000 indbyggere. Alle

andre kommuner kan for et skatteår ad gangen beslutte i stedet for fradraget 6.000 kr./3.000 kr. at anvende personfradrag på 5.000 kr./2.500 kr. eller 4.000 kr./2.000 kr.

Af landets i alt 1.072 kommuner anvendte i skatteåret 1968-69 148 kommuner obligatorisk det største personfradrag, medens yderligere 116 kommuner frivilligt anvendte dette fradrag. 216 kommuner anvendte fradraget 5.000 kr./2.500 kr. og de resterende 592 kommuner fradraget 4.000 kr./2.000 kr.

Sondringen mellem forskellige former for primærkommuner bortfalder i den nye styrelseslov, der træder i kraft den 1. april 1970, og det er fundet rigtigst allerede fra og med det første år under kildeskatten, kalenderåret 1970, at lade afgørelsen af, om en kommune kan anvende et lavere personfradrag, være uafhængig af dens hidtidige status som købstadkommune eller sognekommune.

Efter nærværende lovforslag vil kommunernes registerfolketal blive afgørende for pligten til at anvende lovens normale personfradrag, d. v. s. samme fradrag som fastsat for statsindkomstska-tens beregning, idet kommuner med 20.000 indbyggere og derover får pligt til at anvende dette fradrag. Kommuner med mellem 10.000 og 20.000 indbyggere vil kunne vælge mellem lovens normale personfradrag og et personfradrag på 4.000 kr., medens endelig kommuner med 10.000 indbyggere og derunder kan vælge mellem alle tre personfradrag: lovens normale fradrag, et fradrag på 4.000 kr. og et fradrag på 3.000 kr.

Ved anvendelsen af et af de mindre personfradrag, svares kommuneskatten af de indtægtsdele, der ligger mellem det anvendte fradrag og det normale fradrag, med en forhøjet procentsats svarende til summen af kommunens og statens udskrivningsprocenter, jfr. nærmere § 6, stk. 2, i den kommunale indkomstkattelov.

Lagdes kommunernes registerfolketal pr. 1. april 1968 til grund, ville de foreslåede grænser indebære, at 36 kommuner med 20.000 indbyggere og derover ville blive pligtige at anvende det normale fradrag, medens 35 kommuner med mellem 10.000 og 20.000 indbyggere kunne vælge mellem det normale fradrag og fradraget 4.000 kr. Endelig ville 1.001 kommuner kunne vælge mellem alle tre personfradrag.

Samtlige 36 kommuner, der således ville blive pligtige at anvende det normale fradrag, anvendte i skatteåret 1968-69 obligatorisk det nuværende maksimale fradrag på 6.000 kr./3.000 kr.

Det må antages, at antallet af kommuner, der bliver pligtige at anvende det normale personfradrag under kildeskatteordningen, vil blive noget større end foran angivet som følge af igangværende kommunesammenlægninger.

Efter det af finansministeren fremsatte forslag til udskrivningslov for tiden efter den 1. januar 1970 fastsættes personfradraget efter kildeskattelovens § 37, stk. 1, 1. pkt., til 5.000 kr. for det første år under kildeskatteordningen. For de følgende år vil personfradraget blive reguleret på grundlag af reguleringspristallet for januar måned forud for året, således at der tages hensyn til udsving i forhold til reguleringspristallet for januar 1969.

I kommuner, der obligatorisk eller frivilligt anvender samme personfradrag ved kommuneskattens beregning som statens personfradrag, vil det kommunale personfradrag i medfør af henvisningsbestemmelsen i den kommunale indkomstkattelovs § 5, stk. 1, automatisk følge størrelsen af statens personfradrag, således som dette er reguleret for vedkommende år. For at opnå, at de særlige kommunale personfradrag på 4.000 kr. og 3.000 kr., der kan vælges i visse kommuner, også bliver reguleret i takt med udsvinget i reguleringspristallet, foreslås i § 1, stk. 2, indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at disse personfradrag reguleres efter tilsvarende regler som fastsat for statens personfradrag.

Til § 2.

Den kommunale indkomstskat af begrænset skattepligtige personer, det vil navnlig sige personer, der uden at have bopæl her i landet opbærer arbejds løn her fra landet eller driver erhvervsvirksomhed her, skal efter § 9 i den kommunale indkomstkattelov svares med en for alle landets kommuner fælles procent, hvis størrelse fastsættes ved lov.

Den gennemsnitlige kommunale skatteprocent (udskrevet indkomstskat i procent af ansat indkomst) udgør for tiden mellem 10 og 11. Det er herefter fundet rimeligt indtil videre at foreslå begrænset skattepligtige personers indkomst beskattet med en kommunal procent på 10.

Til § 3.

Den foreslåede afrundingsregel svarer såvel til den gældende som til den, der også fremtidig skal finde anvendelse ved beregningen af indkomstskatten til staten.